TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2010 m. gegužės 20 d. *

Byloje C-583/08 P

dėl 2008 m. gruodžio 22 d. pagal Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Christos Gogos, Europos Komisijos pareigūnas, gyvenantis Vaterlo (Belgija), atstovaujamas *dikigoros* P. I. Anestis ir *dikigoros* P. Katsimani,

apeliantas,

dalyvaujant kitai proceso šaliai:

Europos Komisijai, atstovaujamai J. Currall, padedamo *dikigoros* P. I. Anestis, nurodžiusiai adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

* Proceso kalba: graikų.

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Tizzano, teisėjai E. Levits, A. Borg Barthet (pranešėjas), J.-J. Kasel ir M. Safjan,

generalinė advokatė J. Kokott,
posėdžio sekretorė L. Hewlett, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2010 m. sausio 28 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2010 m. kovo 4 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Apeliaciniu skundu Ch. Gogos prašo panaikinti 2008 m. spalio 15 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo sprendimą *Gogos prieš Komisiją* (T-66/04, dar nepaskelbta Rink. VT, toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo šis teismas atmetė prašymą panaikinti Europos Komisijos sprendimą dėl apelianto priskyrimo

A 7 lygio 3 pakopai (toliau – priskyrimo sprendimas) ir 2003 m. lapkričio 24 d. sprendimą atmesti Paskyrimų tarnybai (toliau – PT) pateiktą skundą, kurį apeliantas pateikė dėl priskyrimo sprendimo (toliau – sprendimas dėl skundo).

Teisinis pagrindas

2 Šio ginčo aplinkybėms taikytinos redakcijos Europos Bendrijų pareigūnų tarnybos nuostatų (toliau – Pareigūnų tarnybos nuostatai) 31 straipsnyje buvo nurodyta:

„1. <...> kandidatai paskiriami:

— A kategorijos pareigūnai <...>: į pradinį [bazinį] jų kategorijos lygį <…>

2. Tačiau [PT] gali daryti išimtis pirmiau nurodytų [1 dalies] nuostatų atžvilgiu, laikydamasi šių ribų:

<...>

b) kitų [nei A 1, A 2, A 3 ir LA 3] kategorijų [lygių] atžvilgiu ne daugiau kaip:

— vienas trečdalis paskyrimų į laisvas darbo vietas,

— pusė paskyrimų į naujai sukurtas darbo vietas.

<...>“

3 Pareigūnų tarnybos nuostatų 32 straipsnio pirmoje ir antroje pastraipose buvo numatyta:

„Pareigūnas priimamas į darbą pirmojoje savo kategorijos [lygio] pakopoje.

Tačiau [PT], atsižvelgdama į atitinkamo asmens apmokymą [išsilavinimą] ir specialią profesinę patirtį, gali leisti [pripažinti] didesnį stažą jo kategorijoje [lygyje]; padidinimas neturi viršyti 72 mėnesių A 1–A 4, LA 3 ir LA 4 kategorijose [lygiuose] ir 48 mėnesių kitose kategorijose [kituose lygiuose].“

4 Pareigūnų tarnybos nuostatų 45 straipsnio 2 dalyje buvo nurodyta:

„Pareigūnas gali būti perkeliamas iš vienos tarnybos į kitą arba jis gali būti paskirtas į aukštesnę kategoriją tik konkurso tvarka.“

5 Pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 46 straipsnio pirmą pastraipą:

„Pareigūnas, paskirtas į aukštesnį lygį, tame aukštesniame lygyje gauna stažo pakopą, atitinkančią jo ankstesniame lygyje pasiektą pakopą, pridėjus prie jos jo naujojo lygio algos priedą už dvejus metus, arba vienu laipteliu aukštesnę pakopą.“

6 Pareigūnų tarnybos nuostatų 91 straipsnio 1 dalis suformuluota taip:

„Bet kuris Bendrijų ir asmens, kuriam taikomi šie Tarnybos nuostatai, ginčas dėl tokio asmens nenaudai priimto akto, kaip apibrėžta 90 straipsnio 2 dalyje, teisėtumo priklauso Europos Teisingumo Teismo jurisdikcijai. Finansinio pobūdžio ginčuose Teisingumo Teismo jurisdikcija yra neribota.“

Ginčo aplinkybės

7 Ginčo aplinkybės skundžiamame sprendime išdėstytos taip:

„4 Europos Bendrijų tarnyboje nuo 1981 m. dirbantis ieškovas Christos Gogos 1986 m. spalio 1 d. buvo paskirtas B kategorijos 5 lygio 1 pakopos Komisijos pareigūnu.

5 1997 m. ieškovas dalyvavo vidaus konkurse COM/A/17/96 dėl perkėlimo iš B kategorijos į A kategoriją, surengtą A 7/A 6 karjeros pareigybėms. Konkurso sąlygų skyriuje „Dalyvavimo konkurse sąlygos“ buvo nurodyta, kad dalyvauti konkurse gali B kategorijos lygių pareigūnai ir laikinieji tarnautojai, turintys bent septynerius metus tarnybos toje kategorijoje stažą. Skyriuje „Įdarbinimo sąlygos“ buvo parašyta, kad asmenys bus skiriami priskiriant juos iš principo baziniam karjeros lygiui.

6 1997 m. gruodžio 15 d. konkurso atrankos komisijos pirmininkas informavo ieškovą apie sprendimą neįtraukti jo į tinkamų kandidatų sąrašą, nes jo egzaminas žodžiu įvertintas 24 balais iš 50, o minimalus reikalaujamas buvo 25 balai.

7 Ieškovui pareiškus ieškinį, Pirmosios instancijos teismas panaikino šį atrankos komisijos sprendimą 2000 m. kovo 23 d. Sprendimu *Gogos prieš Komisiją* (T-95/98, Rink. VT p. I-A-51 ir II-219) remdamasis, pirmiausia, aplinkybe, kad ši komisija nesugebėjo užtikrinti vienodo visų kandidatų vertinimo per ginčijamo konkurso egzaminus žodžiu.

8 Dėl to 2000 m. rugsėjo 25 d. Komisija suorganizavo ieškovui naują egzaminą žodžiu. Ieškovas neišlaikė šio egzamino ir pareiškimu, Pirmosios instancijos teismo kanceliarijoje užregistruotu bylos numeriu T-97/01, pareiškė naują ieškinį. Šio bylos šalims pasiekus draugišką susitarimą Komisija įsipareigojo vieninteliam ieškovui išimties tvarka pratęsti atrankos procedūrą COM/A/17/96 (žr. 2002 m. spalio 21 d. Pirmosios instancijos teismo nutartį *Gogos prieš Komisiją*, T-97/01). Taigi 2002 m. lapkričio 8 d. ieškovas laikė trečią kartą surengtą egzaminą raštu.

9 2002 m. lapkričio 15 d. laišku Komisija informavo ieškovą, kad jis išlaikė šį egzaminą ir kad jo pavardė įtraukta į pagal konkursą COM/A/17/96 atrinktų tinkamų kandidatų sąrašą.

10 Nuo 2003 m. balandžio 1 d. ieškovas paskirtas pareigūnu Regioninės politikos generaliniame direktorate, t. y. tame pačiame direktorate, kuriame dirbo nuo pat paskyrimo B kategorijos pareigūnu 1986 m.

11 2003 m. kovo 31 d. ieškovui pranešta apie <...> PT sprendimą nuo 2003 m. balandžio 1 d. priskirti jį A 7 lygio 3 pakopai <…>.

12 2003 m. birželio 30 d. ieškovas, remdamasis Pareigūnų tarnybos nuostatų 90 straipsnio 2 dalimi, pateikė skundą dėl [priskyrimo] sprendimo. Grįsdamas savo skundą jis nurodė Pareigūnų tarnybos nuostatų 31 ir 45 straipsnių, EB 233 straipsnio, vienodo vertinimo principo bei bylos T-97/01 šalių sudaryto draugiško susitarimo pažeidimus. Jis teigė, kad turėjo būti pripažintas kaip laimėjęs nagrinėjamą konkursą per pirmąjį egzaminą žodžiu, t. y. 1997 m. gruodžio 15 d., nes jam konkurso procedūra buvo atnaujinta. Galiausiai jis tvirtino, kad dėl turimos reikalingos profesinės patirties, kurią turinčių specialistų pakankamai sunku rasti, jis turėjo būti priskirtas A 6 lygiui nuo 2002 m. sausio 1 d., nes pirmieji

vidaus konkurso COM/A/17/96 laureatai į A 6 lygį paaukštinti dar 2001 m. sausio 1 d. ir dauguma jų šį lygį pasiekė 2003 m.

13 PT atmetė šį skundą 2004 m. lapkričio 24 d. sprendimu <...>. Jame nurodyta, kad nagrinėjamam atvejui netaikoma Pareigūnų tarnybos nuostatų 31 straipsnio 2 dalis, nes ji skirta tik naujai skiriamiems pareigūnams. Ši dalis negali būti taikoma ieškovui, kuris iki paaukštinimo buvo B kategorijos pareigūnas. Bet kuriuo atveju iš jo byloje esančios medžiagos nematyti, kad jo situacija būtų ypatinga penkių kriterijų, naudojamų priskiriant pareigūną lygiui jo tarnybos pradžioje, atžvilgiu: universitetinis išsilavinimas, profesinės patirties trukmė ir vykdytos pareigos, profesinės patirties svarba užimamam postui ir profesinio profilio specifika atsižvelgiant į darbo rinką. Be to, PT nusprendė, kad ieškovo lygiui ir pakopai nustatyti pagrįstai taikytas Pareigūnų tarnybos nuostatų 46 straipsnis."

Procesas pirmojoje instancijoje ir skundžiamas sprendimas

8 Ch. Gogos pareiškė ieškinį, kurį teismo kanceliarija gavo 2004 m. vasario 18 d., prašydamas panaikinti priskyrimo sprendimą bei sprendimą dėl skundo ir priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas arba bent jau nurodyti, kad kiekviena šalis padengia savo patirtas bylinėjimosi išlaidas.

9 Grįsdamas ieškinį ieškovas kaip pagrindinį argumentą nurodė Pareigūnų tarnybos nuostatų 31 straipsnio 2 dalies pažeidimą. Jis taip pat rėmėsi aplinkybe, kad PT, atsisakiusi pripažinti jam naudingą šios nuostatos poveikį, pažeidė ir EB 233 straipsnį bei vienodo vertinimo, lygybės, gero administravimo ir karjeros principus.

10 Skundžiamo sprendimo 30 punkte Pirmosios instancijos teismas pirmiausia nurodė, jog nors Pareigūnų tarnybos nuostatų 45 straipsnio 2 dalimi ir 31 straipsnio 1 ir 2 dalimis, aiškinant jas pažodžiui, nedraudžiama taikyti 31 straipsnio 2 dalies, kai į aukštesnį lygį skiriamas pareigūnas, laimėjęs perkėlimo į aukštesnę kategoriją vidaus konkursą, tam prieštarauja šių nuostatų struktūra ir tikslas. Remdamasis tokiais motyvais skundžiamo sprendimo 35 punkte teismas padarė išvadą, kad ši nuostata ieškovo situacijai netaikoma.

11 Paskui, t. y. skundžiamo sprendimo 36 punkte, Pirmosios instancijos teismas nurodė, kad net jei ši nuostata būtų taikoma nagrinėjamam atvejui, ji nesuteiktų ieškovui teisės būti priskirtam A 6 lygiui. 41 punkte teismas nurodė, kad Komisija turi didelę diskreciją pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 31 straipsnį įvertinti, ar laisva darbo vieta turi būti užimta įdarbinant ypatingos kvalifikacijos specialistą ir ar konkretus specialistas turi ypatingą kvalifikaciją, bei padaryti atitinkamas išvadas iš šio vertinimo. Remdamasis šiais motyvais skundžiamo sprendimo 42 punkte teismas nusprendė, kad negali savo vertinimu pakeisti PT vertinimo ir todėl turi tik patikrinti, ar nepažeisti esminiai procedūriniai reikalavimai, ar savo sprendimo PT negrindė netiksliomis arba neišsamiomis faktinėmis aplinkybėmis ir ar jos sprendimas priimtas nepiktnaudžiaujant įgaliojimais, nepadaryta akivaizdžios vertinimo klaidos arba sprendimas nėra pakankamai motyvuotas.

12 Skundžiamo sprendimo 44 punkte Pirmosios instancijos teismas nurodė, kad ieškovas nepateikė jokių įrodymų, leidžiančių daryti išvadą, kad tokia situacija susidarė nagrinėjamu atveju, ir nusprendė, kad pažeidimai, kuriuos ieškovas nurodė kaltindamas Komisiją kaip padariusią vykdant jo paaukštinimą, tiek EB 233 straipsnio, tiek vienodo vertinimo, lygybės, gero administravimo arba karjeros principų, negali paveikti priskyrimo sprendimo, kurį ieškovas ginčija, teisėtumo.

13 Skundžiamo sprendimo 45 punkte Pirmosios instancijos teismas taip pat nusprendė, kad naujai paskirto pareigūno ypatingas kvalifikacijos pobūdis turi būti vertinamas ne abstrakčiai, bet atsižvelgiant į tą postą, į kurį skiriama, ir tas įvertinimas yra kazuistinis, todėl ieškovas negali veiksmingai remtis vienodo vertinimo principo pažeidimu.

14 Galiausiai skundžiamo sprendimo 47 punkte Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad nors dėl ieškovui iš naujo suorganizuoto egzamino žodžiu jo perkėlimo į A kategoriją momentas bei pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 45 straipsnį kaip paaukštinimo į A 6 lygį sąlyga reikalaujamo minimalaus dvejų metų stažo A 7 kategorijoje įgijimo momentai galėjo tapti vėlesni ir dėl to ieškovas galėjo prarasti galimybę anksčiau pradėti dirbti bei būti vertinamas paaukštinimo procedūrose kaip A kategorijos pareigūnas, šiuo atžvilgiu jis nepateikė prašymo atlyginti atitinkamus finansinius nuostolius.

15 Konstatavęs, kad Komisija savo elgesiu, dėl kurio ieškovui reikėjo organizuoti tris egzaminus žodžiu, paskatino ginčą, Pirmosios instancijos teismas, remdamasis Procedūros reglamento 87 straipsnio 3 dalimi, nurodė Komisijai padengti savo ir ieškovo bylinėjimosi išlaidas.

Šalių reikalavimai

16 Apeliantas Teisingumo Teismo prašo:

— panaikinti skundžiamą sprendimą,

— panaikinti priskyrimo sprendimą bei sprendimą dėl skundo,

— taikyti neribotą jurisdikciją ir priteisti jam 538 121,79 EUR sumą atlyginant finansinius nuostolius, kuriuos lėmė neteisėtas Komisijos elgesys priimant priskyrimo sprendimą ir kurie dar labiau padidėjo dėl įvykdytos Pareigūnų tarnybos nuostatų reformos, ir kuriuos apeliantas patirs visą likusį gyvenimą,

— priteisti jam 50 000 EUR kompensaciją už vėlavimą išspręsti šį klausimą pirmojoje instancijoje,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas, kurias jis patyrė pirmojoje ir apeliacinėje instancijose.

17 Komisija prašo atmesti apeliacinį skundą, prašymą išmokėti per ilgo proceso kompensaciją ir prašymą priteisti bylinėjimosi išlaidas.

Dėl apeliacinio skundo

18 Grįsdamas savo skundą apeliantas nurodo du pagrindus: pirma, skundžiamas sprendimas nepakankamai motyvuotas, antra, Pirmosios instancijos teismas padarė teisės klaidą netaikęs neribotos jurisdikcijos ir apeliantui savo iniciatyva nepriteisęs kompensacijos už jo karjerai padarytą žalą. Jis taip pat prašo priteisti kompensaciją už per ilgą proceso Pirmosios instancijos teisme trukmę.

Dėl pirmojo pagrindo

Šalių argumentai

19 Pirmuoju pagrindu apeliantas kritikuoja Pirmosios instancijos teismą už tai, kad šis neišnagrinėjo penkių iš šešių nurodytų sprendimų panaikinimo pagrindų ir taip nepakankamai motyvavo jo ieškinio, nukreipto prieš priskyrimo sprendimą ir prieš sprendimą dėl skundo, atmetimą.

20 Jis kritikuoja Pirmosios instancijos teismą būtent už tai, kad šis nemotyvuotai ir remdamasis visiškai neobjektyviais argumentais atmetė sprendimų panaikinimo pagrindus, siejamus su EB 233 straipsnio, vienodo vertinimo, lygybės, gero administravimo ir karjeros principų pažeidimu.

21 Apeliantas taip pat nurodo, kad Pirmosios instancijos teismas privalėjo atskirai išnagrinėti vienodo vertinimo principo pažeidimu grindžiamą pagrindą, nesiedamas šio nagrinėjimo su Pareigūnų tarnybos nuostatų 31 straipsnio 2 dalyje įtvirtintų sąlygų įvykdymu.

22 Komisija tvirtina, kad šis pagrindas yra nepriimtinas. Ji mano, kad pirmojoje instancijoje Ch. Gogos kėlė tik vieną sprendimų panaikinimo pagrindą, grindžiamą Pareigūnų tarnybos nuostatų 31 straipsnio 2 dalies pažeidimu, o kitomis nuostatomis ir principais buvo remtasi tik kaip šalutiniais. Apeliacinėje instancijoje siekdamas paversti šiuos papildomus argumentus savarankiškais panaikinimo pagrindais, apeliantas iš tiesų kelia naujus pagrindus.

Teisingumo Teismo vertinimas

— Dėl priimtinumo

23 Iš pradžių reikia priminti, kad iš kartu skaitomų Teisingumo Teismo procedūros reglamento 42 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos ir 118 straipsnio nuostatų matyti, kad apeliacinėje instancijoje draudžiama pateikti naujus pagrindus.

24 Kaip savo išvados 33 punkte nurodė generalinė advokatė, šiomis nuostatomis, kaip matyti iš Procedūros reglamento 113 straipsnio 2 dalies, siekiama išvengti, kad apeliaciniame skunde būtų keičiamas pirmojoje instancijoje nagrinėto ginčo dalykas (šiuo klausimu žr. 1994 m. birželio 1 d. Sprendimo *Komisija prieš Brazzelli Lualdi ir kt.*, C-136/92 P, Rink. p. I-1981, 57–59 punktus; 2005 m. birželio 28 d. Sprendimo *Dansk Rørindustri ir kt. prieš Komisiją*, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P–C-208/02 P ir C-213/02 P, Rink. p. I-5425, 165 punktą; 2007 m. sausio 18 d. Sprendimo *PKK ir KNK prieš Tarybą*, C-229/05 P, Rink. p. I-439, 66 punktą ir 2009 m. balandžio 2 d. Sprendimo *France Télécom prieš Komisiją*, C-202/07 P, Rink. p. I-2369, 60 punktą).

25 Nagrinėjamu atveju reikia konstatuoti, kaip savo išvados 34 punkte nurodė generalinė advokatė, kad didelę Pirmosios instancijos teisme pareikšto ieškinio dalį Ch. Gogos skyrė EB 233 straipsniui ir vienodo vertinimo, gero administravimo ir karjeros principams.

26 Apeliaciniame skunde jis kritikuoja skundžiamą sprendimą dėl to, kad jame nepakankamai atsižvelgta į pirmojoje instancijoje jo pateiktų argumentų pagrindines dalis, ir prašo Teisingumo Teismo patikrinti, ar Pirmosios instancijos teismo atliktas

nurodytos informacijos vertinimas atitinka sprendimo motyvams keliamus teisinius reikalavimus.

27 Taigi reikia manyti, kad dėl pirmojo apeliacinio skundo pagrindo nesusidaro situacija, kai Teisingumo Teismui pateikiamas nagrinėti platesnis ginčas, nei buvo pateiktas nagrinėti Pirmosios instancijos teismui.

28 Todėl šis pagrindas yra priimtinas.

— Dėl esmės

29 Reikia priminti, jog pagrindas, grindžiamas tuo, kad Pirmosios instancijos teismas neatsakė į vieną iš iškeltų pagrindų, iš esmės prilygsta rėmimuisi pareigos motyvuoti, išplaukiančios iš Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto, kuris Europos Sąjungos Pirmosios instancijos teismui taikomas remiantis šio statuto 53 straipsnio pirma pastraipa, 36 straipsnio ir Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 81 straipsnio, pažeidimu (šiuo klausimu žr. 1991 m. spalio 1 d. Sprendimo *Vidrányi prieš Komisiją*, C-283/90 P, Rink. p. I-4339, 29 punktą ir 2003 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *Belgija prieš Komisiją*, C-197/99 P, Rink. p. I-8461, 80 punktą, skaitomą kartu su 83 punktu).

30 Iš nusistovėjusios teismo praktikos matyti, kad Pirmosios instancijos teismui tenkanti pareiga motyvuoti iš jo nereiškia, kad jis privalo pateikti tekstą, kuriame išsamiai ir vienas po kito būtų išnagrinėti visi ginčo šalių suformuluoti argumentai, ir kad dėl šio teismo motyvai gali būti implicitiniai, jeigu jie leidžia suinteresuotiesiems asmenims sužinoti priežastis, dėl kurių šis teismas atmetė jų argumentus, o Teisingumo Teismui – turėti pakankamai informacijos, kad galėtų vykdyti kontrolę (be kita ko, žr. 2008 m. spalio 9 d. Sprendimo *Chetcuti prieš Komisiją*, C-16/07 P, Rink. p. I-7469,

87 punktą ir 2009 m. liepos 16 d. Sprendimo *Komisija prieš Schneider Electric*, C-440/07 P, Rink. p. I-6413, 135 punktą).

31 Nagrinėjamu atveju iš skundžiamo sprendimo aiškiai matyti, kad Pirmosios instancijos teismas atsakė į ieškovo argumentą, jog Komisija, atsisakiusi pripažinti jam naudingą Pareigūnų tarnybos nuostatų 31 straipsnio 2 dalies poveikį, pažeidė ir EB 233 straipsnį bei vienodo vertinimo, lygybės, gero administravimo ir karjeros principus.

32 Pirmosios instancijos teismas, atmetęs Pareigūnų tarnybos nuostatų 31 straipsnio 2 dalimi grindžiamą pagrindą, skundžiamo sprendimo 44 punkte nurodė, kad iš to išplaukia, jog „pažeidimai, kuriuos ieškovas nurodė kaltindamas Komisiją kaip padariusią vykdant jo paaukštinimą, tiek EB 233 straipsnio, tiek vienodo vertinimo, lygybės, gero administravimo arba karjeros principų, negali paveikti priskyrimo sprendimo, kurį ieškovas ginčija, teisėtumo“.

33 Taigi reikia konstatuoti, kad iš skundžiamo sprendimo motyvų matyti, jog šiuos kaltinimus Pirmosios instancijos teismas atmetė remdamasis tais pačiais motyvais, kaip ir tie, kuriais jis rėmėsi atmesdamas Pareigūnų tarnybos nuostatų 31 straipsnio 2 dalies pažeidimu grindžiamą pagrindą.

34 Dėl apelianto argumento, kad Pirmosios instancijos teismas turėjo atskirai išnagrinėti vienodo vertinimo principą, reikia nurodyti, kad skundžiamo sprendimo 45 ir 46 punktuose aiškiai detalizuotos priežastys, dėl kurių šis teismas nusprendė, jog šis principas nesudaro galimybės priskirti apeliantą aukštesniam karjeros lygiui.

35 Aplinkybės, kad Pirmosios instancijos teismas padarė kitą išvadą dėl bylos esmės nei apeliantas, savaime dar negali pakakti pripažinti skundžiamą sprendimą nepakankamai motyvuotu (2007 m. birželio 7 d. Sprendimo *Wunenburger prieš Komisiją*, C-362/05 P, Rink. p. I-4333, 80 punktas).

36 Iš išdėstytų argumentų darytina išvada, kad skundžiamo sprendimo motyvais atskleista teisės požiūriu pakankamai priežasčių, dėl kurių Pirmosios instancijos teismas atmetė apelianto pirmojoje instancijoje nurodytus kaltinimus.

37 Taigi apelianto nurodytą pirmąjį apeliacinio skundo pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl antrojo pagrindo

Šalių argumentai

38 Antruoju pagrindu apeliantas kritikuoja Pirmosios instancijos teismą, kad šis nepasinaudojo finansinio pobūdžio ginčams turima neribota jurisdikcija ir jam savo iniciatyva nepriteisė kompensacijos.

39 Apeliantas konkrečiai ginčija skundžiamo sprendimo 47 punktą, kuriame Pirmosios instancijos teismas iš esmės nusprendė, kad nors dėl iš naujo suorganizuoto egzamino žodžiu apeliantas galėjo prarasti galimybę anksčiau pradėti dirbti ir būti paaukštintas

kaip A kategorijos pareigūnas, jis nepateikė šiam teismui prašymo priteisti piniginę kompensaciją.

40 Komisija tvirtina, kad šis pagrindas yra nepriimtinas, nes pirmą kartą nurodytas tik apeliacinėje instancijoje. Papildomai ji nurodo, kad bet kuriuo atveju nagrinėjamu atveju nebuvo jokio pagrindo priteisti apeliantui kompensacijos, taigi Pirmosios instancijos teismas neturėjo pagrindo pasinaudoti neribota jurisdikcija finansinio pobūdžio ginčams.

Teisingumo Teismo vertinimas

— Dėl priimtinumo

41 Kaip savo išvados 50 punkte nurodė generalinė advokatė, klausimas, ar pirmąja instancija bylą nagrinėjantis teismas privalo savo iniciatyva priteisti ieškovui piniginę kompensaciją, yra teisės klausimas, kuris gali būti keliamas apeliaciniame skunde ir kurio priimtinumas negali būti siejamas su sąlyga, kad apeliantas būtų pateikęs prašymą dėl kompensacijos pirmojoje instancijoje.

42 Toks pagrindas, kuriuo Pirmosios instancijos teismui iš esmės inkriminuojamas turimos jurisdikcijos apimties pažeidimas, dėl savo pobūdžio net negali būti keliamas

pirmojoje instancijoje, todėl reikia atmesti Komisijos nurodytą nepriimtinumu grindžiamą pagrindą.

43 Todėl antrąjį pagrindą, kuriuo apeliantas grindžia savo apeliacinį skundą, reikia pripažinti priimtinu.

— Dėl esmės

44 Iš nusistovėjusios teismo praktikos matyti, kad Pareigūnų tarnybos nuostatų 91 straipsnio 1 dalies antru sakiniu Pirmosios instancijos teismui suteikiama neribota jurisdikcija finansinio pobūdžio ginčuose, kuria prireikus jam leidžiama naudotis savo iniciatyva priteisiant iš atsakovės dėl jos kaltės padarytos žalos atlyginimą ir tokiu atveju, atsižvelgiant į visas bylos aplinkybes, *ex aequo et bono* vertinti patirtą žalą (be kita ko, žr.1980 m. birželio 5 d. Sprendimo *Oberthür prieš Komisiją*, 24/79, Rink. p. 1743, 14 punktą; 1987 m. spalio 27 d. Sprendimo *Houyoux ir Guery prieš Komisiją*, 176/86 ir 177/86, Rink. p. 4333, 16 punktą; 1997 m. balandžio 17 d. Sprendimo *Compte prieš Parlamentą*, C-90/95 P, Rink. p. I-1999, 45 punktą ir 2008 m. vasario 21 d. Sprendimo *Komisija prieš Girardot*, C-348/06 P, Rink. p. I-833, 58 punktą).

45 „Finansinio pobūdžio ginčai“ šioje nuostatoje pavartota prasme yra prieš institucijas nukreipti tarnautojų ieškiniai dėl atsakomybės, ir visi ieškiniai, kuriais siekiama, kad tarnautojui iš institucijos būtų priteista suma, kuri, jo nuomone, jam priklauso pagal Pareigūnų tarnybos nuostatus ar kitą jų darbo santykius reglamentuojantį aktą (žr. 2007 m. gruodžio 18 d. Sprendimo *Weißenfels prieš Parlamentą*, C-135/06 P, Rink. p. I-12041, 65 punktą).

46 Iš Teisingumo Teismo praktikos taip pat matyti, jog finansinio pobūdžio ginčas, kaip jis suprantamas pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 91 straipsnio 1 dalį, gali būti pradėtas ir ieškiniu, kuriuo pareigūnas siekia, kad būtų panaikintas poveikį jo tarnybinei padėčiai turintis sprendimas (žr. minėto Sprendimo *Oberthür prieš Komisiją* 14 punktą ir minėto Sprendimo *Houyoux ir Guery prieš Komisiją* 16 punktą, skaitomą kartu su 1 punktu).

47 Teisingumo Teismas yra būtent nusprendęs, kad ieškiniu, kuriuo pareigūnas prašo teismo priimti sprendimą dėl jo priskyrimo lygiui teisėtumo, pradedamas finansinio pobūdžio ginčas (1965 m. liepos 8 d. Sprendimas *Krawczynski prieš Komisiją*, 83/63, Rink. p. 773, 786). Kaip savo išvados 58 punkte nurodė generalinė advokatė, tokia išvada grindžiama prielaida, kad PT sprendimas dėl pareigūno priskyrimo lygiui turi poveikio ne tik suinteresuotojo asmens karjerai ir jo padėčiai hierarchinėje sistemoje, bet ir tiesiogiai veikia jo finansines teises, visų pirma pagal Pareigūnų tarnybos nuostatus mokėtino atlyginimo sumą.

48 Iš to darytina išvada, kad pirmojoje instancijoje Ch. Gogos pareikšto ieškinio pobūdis buvo finansinis Pareigūnų tarnybos nuostatų 91 straipsnio 1 dalies prasme. Todėl nagrinėjamu atveju Pirmosios instancijos teismas turėjo neribotą jurisdikciją.

49 Pareigūnų tarnybos nuostatų 91 straipsnio 1 dalimi suteikta neribota jurisdikcija Europos Sąjungos teismas įgalinamas visiškai išspręsti jam pateiktus nagrinėti ginčus (minėto Sprendimo *Weißenfels prieš Parlamentą* 67 punktas ir 2009 m. gruodžio 17 d. Sprendimo *Réexamen M prieš EMEA*, C-197/09 RX-II, Rink. p. I-12033, 56 punktas).

50 Kaip savo išvados 66 punkte nurodė generalinė advokatė, šia jurisdikcija visų pirma siekiama sudaryti Europos Sąjungos teismams galimybes užtikrinti praktinį teismo

sprendimų dėl panaikinimo, kuriuos jie priima su viešąja tarnyba susijusiose bylose, veiksmingumą, t. y. tais atvejais, kai teisės požiūriu klaidingo PT sprendimo panaikinimo nepakanka, kad atitinkamas pareigūnas galėtų veiksmingai pasinaudoti teisėmis arba apginti savo interesus, Europos Sąjungos teismas gali savo iniciatyva priteisti jam kompensaciją.

51 Tačiau nors nagrinėjamu atveju Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad priskyrimo sprendimas ir sprendimas dėl skundo buvo priimti nepadarius teisės klaidų, reikia priminti, kaip minėta 44 punkte, kad neribota jurisdikcija taip pat suteikia Europos Sąjungos teismams galimybę savo iniciatyva priteisti iš atsakovės dėl jos kaltės padarytos žalos atlyginimą net ir tais atvejais, kai jie nenaikina ginčijamo sprendimo.

52 Tačiau, kaip savo išvados 68 ir 75 punktuose nurodė generalinė advokatė, reikia konstatuoti, kad nagrinėjamu atveju žalą Ch. Gogos, susijusią su jo atlyginimu ir karjera, sukėlė ne priskyrimo sprendimas ar sprendimas dėl skundo, bet vykdant konkurso procedūrą Komisijos padarytos teisės klaidos, kurių Ch. Gogos nenurodė šiame teismo procese.

53 Tokiomis aplinkybėmis Pirmosios instancijos teismas pagrįstai nepasinaudojo neribota jurisdikcija, todėl apelianto nurodytas antrasis apeliacinio skundo pagrindas taip pat turi būti atmestas kaip nepagrįstas.

Dėl prašymo priteisti kompensaciją už per ilgą proceso Pirmosios instancijos teisme trukmę

Šalių argumentai

54 Apeliantas prašo Teisingumo Teismo priteisti jam 50 000 EUR kompensaciją už per ilgą proceso Pirmosios instancijos teisme trukmę.

55 Komisija teigia, jog tai yra naujas reikalavimas, pirmą kartą nurodytas tik apeliacinėje instancijoje, ir todėl turi būti atmestas kaip nepriimtinas. Ji dar nurodo, kad bet kuriuo atveju šis reikalavimas yra akivaizdžiai visiškai nepagrįstas.

Teisingumo Teismo vertinimas

56 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, jog nors pirmosios instancijos teismui nesilaikius protingo sprendimo priėmimo termino, jeigu tai įrodyta, gali būti reikalaujama atlyginti žalą, ieškovui pateikiant prieš Europos Sąjungą nukreiptą ieškinį pagal ESVS 268 straipsnį ir ESVS 340 straipsnio antrą pastraipą (2009 m. liepos 16 d. Sprendimo *Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland prieš Komisiją*, C-385/07 P, Rink. p. I-6155, 195 punktas), Teisingumo Teismo procedūros reglamento 113 straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad apeliacinėje instancijoje gali būti prašoma tik visiškai arba iš dalies panaikinti pirmąja instancija bylą išnagrinėjusio teismo sprendimą ir prireikus visiškai arba iš dalies patenkinti reikalavimus, kurie buvo pareikšti pirmojoje

instancijoje (2008 m. rugsėjo 9 d. Sprendimo *FIAMM ir kt. prieš Tarybą ir Komisiją*, C-120/06 P ir C-121/06 P, Rink. p. I-6513, 205 punktas).

57 Taigi nesant jokių įrodymų, jog proceso trukmė būtų turėjusi įtakos ginčo sprendimui, pagrindas, kad vykstant pirmosios instancijos procesui viršyti protingos trukmės reikalavimai, paprastai negali lemti šios instancijos teismo sprendimo panaikinimo, todėl jį reikia pripažinti nepriimtinu (minėto Sprendimo *FIAMM ir kt. prieš Tarybą ir Komisiją* 203 ir 211 punktai).

58 Ch. Gogos visiškai netvirtino, kad tariamai per ilga proceso trukmė būtų turėjusi įtakos pirmojoje instancijoje nagrinėto ginčo baigčiai, ir neprašė panaikinti skundžiamo sprendimo šiuo pagrindu.

59 Tokiomis aplinkybėmis apeliaciniame skunde pateiktas apelianto prašymas priteisti kompensaciją turi būti atmestas kaip nepriimtinas.

60 Iš visų išdėstytų argumentų darytina išvada, kad atmestas turi būti visas apeliacinis skundas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

61 Remiantis Procedūros reglamento 69 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa, kuri apeliaciniam procesui taikoma pagal šio reglamento 118 straipsnį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo.

62 Tačiau pagal šio reglamento 122 straipsnio antros pastraipos antrą įtrauką pareigūnų arba kitų institucijos tarnautojų pateiktų apeliacinių skundų atveju Teisingumo Teismas gali nuspręsti paskirstyti išlaidas šalims, jeigu to reikalauja teisingumas.

63 Atsižvelgiant į nagrinėjamos bylos aplinkybes reikia taikyti šią nuostatą ir nuspręsti, kad kiekviena šalis padengia savo patirtas bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

1. Atmesti apeliacinį skundą.

2. Nurodyti Ch. Gogos ir Europos Komisijai padengti savo patirtas bylinėjimosi išlaidas.

Parašai.